

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSO del. Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy E. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia ubezpieczonej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 12 czerwca 2017 r. sygn. akt VI U 7330/17

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

SSA Urszula Iwanowska SSA Jolanta Hawryszko SSO del. Gabriela Horodnicka

- Stelmaszczuk

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 12 czerwca 2017 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych umorzył postępowanie w sprawie.

Uzasadniając rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy wskazał, że w lutym 2017 roku ubezpieczona wniosła odwołanie od decyzji ZUS z dnia 18 stycznia 2017 roku o odmowie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Sprawa została zadekretowana pod sygnaturą VI U 330/17. Sprawa została zwrócona do organu celem przebadania ubezpieczonej przez Lekarza Orzecznika ZUS. Decyzją z 6 czerwca 2017 roku organ rentowy uchylił decyzję z dnia 18 stycznia 2017 r. Od tej decyzji nie wpłynęło dotychczas odwołanie.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że w niniejszej sprawie decyzja będąca przedmiotem zaskarżenia została uchylona przez organ i „zastąpiona” inną decyzją, która mogłaby być ewentualnie przedmiotem innego postępowania sądowego, o ile zostanie od niej wniesione odwołanie. W tej sytuacji, w ocenie sądu meriti, wyrokowanie co do zasadności decyzji

z dnia 18.01.2017 roku stało się nie tylko zbędne, ale wręcz niedopuszczalne, bowiem przestał istnieć przedmiot zaskarżenia.

Marginalnie Sąd Okręgowy wskazał, że przedmiotowe rozstrzygnięcie nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy wywołanej ewentualnym odwołaniem ubezpieczonej od decyzji z dnia 6 czerwca 2017 roku, która dotyczyłaby innej decyzji i toczyła się niezależnie od niniejszego postępowania.

Z powyższym postanowieniem nie zgodziła się ubezpieczona, która w zażaleniu domagała się uchylecia zaskarżonego rozstrzygnięcia. Ubezpieczona wskazała, że decyzję odmowną ZUS-u otrzymała 7 czerwca 2017 r. i zgodnie z pouczeniem ma 1 miesiąc na odwołanie się do Sądu. Skarżąca wskazała, że otrzymała orzeczenie Komisji Lekarskiej, z której wynika, że jest osobą niezdolną do pracy. W orzeczeniu błędnie wskazano moment powstania niezdolności. W ocenie skarżącej niezdolność do pracy trwa nieprzerwanie od dnia operacji, tj., 30 marca 2013 r. Ubezpieczona od tej daty nie miała przerwy w ubezpieczeniu. Po operacji przyznano ubezpieczonej świadczenie rentowe do dnia 31 marca 2014 r. Świadczenie to zostało ubezpieczonej następnie odebrane i w dalszym ciągu trwa postępowanie sądowe w tej sprawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonej okazało się uzasadnione, co w konsekwencji skutkowało uchYLENIEM zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy Sądowi Okręgowemu w Szczecinie do dalszego rozpoznania.

W niniejszej sprawie w pierwszej kolejności wskazać należy, że bezspornie E. T. złożyła odwołanie od decyzji z dnia 18 stycznia 2017 roku, która to decyzją odmówiono jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Po zwróceniu sprawy organowi rentowemu została wydana decyzja z dnia 6 czerwca 2017 roku, którą organ rentowy uchylił w całości decyzję z dnia 18 stycznia 2017 roku. Obie decyzje wskazywały, że brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Zaskarżonym postanowieniem, Sąd Okręgowy umorzył postępowanie z uwagi na uchYLENIE decyzji z dnia 18 stycznia 2017 roku stwierdzając, że zbędne stało się rozpatrywanie sporu i wydanie wyroku w sprawie z odwołania od nieistniejącej decyzji.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c., stosowanym do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 13 § 2 k.p.c., Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, gdy ubezpieczony cofa odwołanie od decyzji ze skutkiem prawnym lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Nadto wskazać należy, że w postępowaniu w zakresie ubezpieczeń społecznych podstawą umorzenia postępowania, w przypadku, gdy w toku postępowania zostaje wydana inna decyzja w tym samym przedmiocie, zastosowanie winien znaleźć art. 477¹³ k.p.c., stanowiący *lex specialis* w stosunku do art. 355 k.p.c.

Przypomnieć również należy, że od momentu wniesienia odwołania od decyzji organu rentowego do właściwego sądu sprawa staje się sprawą cywilną w rozumieniu art. 1 i 2 k.p.c., podlegającą rozstrzygnięciu wedle reguł właściwych dla tej kategorii spraw i dopiero po zakończeniu postępowania przed sądem powszechnym wraca do postępowania administracyjnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2010 r., II UK 336/09, LEX nr 604222). Zatem po wydaniu decyzji, od której wniesiono odwołanie, organ rentowy może weryfikować swoje decyzje tylko w dwóch przypadkach:

- w razie uwzględnienia słuszności odwołania przed przekazaniem sprawy do sądu (art. 83 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i odpowiednio art. 477⁹ § 2 k.p.c.), gdyż w takim wypadku uchYLENIE lub zmiana decyzji czyni odwołanie bezprzedmiotowym, co uzasadnia odstąpienie od nadania mu dalszego biegu,

- w sytuacji wydania przez organ rentowy w toku sądowego postępowania odwoławczego decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony, co powoduje umorzenie postępowania sądowego w całości lub w części z uwagi na zbędność jego dalszego prowadzenia (art. 477¹³ k.p.c.).

Przepis art. 477¹³ zdanie drugie k.p.c. stanowi natomiast, że żadne inne zmiany decyzji organu rentowego, a także jej wykonanie nie mają wpływu na bieg postępowania w sprawie.

W judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się, iż co do zasady decyzja o której stanowi art. 477¹³ k.p.c., to nie tylko decyzja zmieniająca, ale każda forma decyzji anulującej decyzję wcześniejszą, a więc także decyzja uchylająca, byleby z niej wynikało, że rozstrzyga o przedmiocie tej wcześniejszej decyzji i to zgodnie z żądaniem odwołania (por. postanowienia z dnia 5 maja 2000 r., II UKN 191/00, OSNAPiUS 2002 nr 4, poz. 96 i z dnia 16 lipca 1998 r., II UKN 138/98, OSNAPiUS 1999 nr 13, poz. 440 oraz wyrok z dnia 14 lipca 2011 r., III UK 196/10, OSNP 2012 nr 17-18, poz. 222). Z powyższego wynika, że wydanie decyzji uchylającej decyzję, od której wniesione zostało odwołanie do sądu w indywidualnej sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych i która rozstrzyga żądanie na niekorzyść strony skarżącej, nie może powodować umorzenia postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c., albowiem nie zachodzą warunki określone w art. 477¹³ k.p.c., który pozwala na umorzenie postępowania sądowego wyłącznie w przypadku wydania decyzji uwzględniającej w całości lub w części wnioski strony. Brak jest również w takiej sytuacji przyczyn uzasadniających umorzenie postępowania na ogólnych zasadach określonych w art. 355 § 1 k.p.c., gdyż nie występuje ani zbędność wydania wyroku (nie został zrealizowany cel, dla którego złożono odwołanie od decyzji organu rentowego, pełniące rolę pozwu), ani następczy brak przesłanek procesowych warunkujących dopuszczalność procesu (art. 199 § 1 k.p.c.) (por. post. Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2012 r., II UK 333/11, LEX nr 1274974).

Organ rentowy nie powinien uchylać decyzji, od której wniesiono już odwołanie, w sytuacji, gdy organ uchylając decyzję, nie orzekł na korzyść strony wnoszącej odwołanie. Skoro zatem w niniejszej sprawie uchylenie zaskarżonej decyzji w toku postępowania sądowego, nowo wydaną decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 czerwca 2017 r. nie spowodowało uwzględnienia w całości żądania wnioskodawczyni zgłoszonego w odwołaniu, brak jest podstaw do umorzenia niniejszego postępowania sądowego na podstawie art. 477¹³ § 1 k.p.c. i jak już wcześniej wskazano brak jest również podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 335 § 1 k.p.c.

Powyższe względy skutkowały uchyleniem zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy Sądowi Okręgowemu do dalszego prowadzenia, o czym Sąd Apelacyjny orzekł w oparciu o art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Urszula Iwanowska SSA Jolanta Hawryszko SSO del. Gabriela Horodnicka

- Stelmaszczuk